

Hét évtized, fél évszázad, egy évtized: a rendészettudomány és a rendészeti felsőoktatás hármás jubileuma

---

Koltay András

Prof. dr., elnök, egyetemi tanár
Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, Médiatanács,
Nemzeti Közszerződési Egyetem
koltay.andras@uni-nke.hu

Hetven év: maga az örökkévalóság egy folyóirat életében. Szerkesztők és szerzők sokaságának, generációinak munkája ér benne össze. A Nemzeti Közszerződési Egyetem volt rektoraként e tekintélyparancsoló időtávból számomra három és fél év jutott, amelyben a rendészettudomány és a rendészeti felsőoktatás olyan közeli támogatója lehettem, akinek legalábbis bizonyos eszközök rendelkezésére álltak ahhoz, hogy további kibontakozásukat segíthesse. A Belügyi Szemle szép ünnepekor erre az időre tekintek vissza, a 2021-ben, egyetemünk Rendészettudományi Karának félévszázados jubileumakor megfogalmazott gondolatokkal.

Ötven év, fél évszázad. Tisztelet érdemlő perspektíva a visszatekintéshez, méltó alkalom az emlékezéshez, amely elkerülhetetlenné teszi az értékelést is. A rendészeti felsőoktatás jubileumához érkezve mindannyiunkat, akik hosszabb-rövidebb időre részesei lehettünk e munkának, átjár az ünnepi évfordulót kísérő meghatottság. Egy ember életében öt évtized meghatározó időtáv, beteljesíti és talán már megítélhetővé is teszi munkájának eredményét. A rendészeti felsőoktatás esetében sincs ez másként: a kezdeti építkezések után, nehézségeken is átevíckélve, látható az eredmény, az egyetemi karrá válás és annak formális elismerése utáni folyamatos erősödés. De az egyetemépítés soha nem érhet véget, az ünnep csak egy pillanatnyi megállóra ad időt. Ötven év múlva a rendészeti felsőoktatás centenáriumát ülik majd, és a mi mai munkánkat is mérlegre teszik.

A jogelőd intézmény által megkezdett szellemi építkezés munkáját folytatja a 2011-ben alapított Nemzeti Közszerződési Egyetem (NKE), amely 2021-ben szintén kerek évfordulót ült, első évtizedét ünnepelve. Az NKE Rendészettudományi Kara a jogi, szervezeti és szellemi örököse annak a munkának, amely

a korábbi évtizedekben zajlott a rendészettudomány területén. Ehhez mérten végezzük mi is munkánkat, és adjuk át hallgatóinknak a számukra szükséges tudást és szakmai szemléletet, emberi értékeket. Kiemelt figyelmet fordítunk a rendészeti felsőoktatás fejlesztésére, a rendészettudomány művelésére és oktatására, a belügyi pályára történő hatékony és magas színvonalú felkészítésre. Az NKE falai között megvalósuló oktató és nevelő munka legfontosabb és legnagyobb eredménye az, amikor fiatal végzettjeink esküjünkkel megerősítve vállalják, hogy akár életük kockáztatásával is ellátják a magyar állam, a közrend és a haza védelmét.

„*A haza szolgálatában!*” – hangzik az NKE jelmondata. Célunk, hogy szakmailag és erkölcsileg fedhetetlen, magas színvonalú és korszerű tudással bíró szakembereket képezzünk a rendészettudomány területén is. Ehhez minden lehetőségünk adott: itthon és nemzetközi szinten egyaránt kiemelkedő oktató-kutató munkatársakkal büszkélkedhetünk, folyamatos és szoros együttműködést ápolunk a belügyi, rendészeti szervekkel és vezetőkkel, támogatásukkal olyan tapasztalatokkal gazdagodunk, amelyek a szakmai fejlődést, valamint az egyre szigorúbb és a modern világ kihívásaival lépést tartó követelményrendszernek való megfelelést biztosítják. Ezen együttműködések kihatnak a hallgatói létszámunkra, a képzésfejlesztési irányainkra, a szakmai követelmények folyamatos felülvizsgálatára, a hallgatóink szakmai gyakorlatszerzésére és elhelyezkedésére, valamint a munkavégzés során felmerülő, tudományos igénnyel vizsgálандó kérdések, problémák gyakran új kutatásokat is útjukra indítanak. Kutatási területeink száma folyamatosan bővül, az egyetemi és kari kutatóintézeteink egyre aktívabbak a tudományos és szellemi életben.

Az NKE négy karból áll – Államtudományi és Nemzetközi Tanulmányok Kar, Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar, Rendészettudományi Kar, Víz tudományi Kar –, és örömteli, hogy tíz év közösséggé formálta az intézmény különböző állapotban lévő, különböző kihívásokkal szembesülő, korábban az önálló léthez szokott egyes egységeit. A közös létből származó előnyök kiaknázása ezzel együtt is napi feladat. Nagy figyelmet szentelünk a karok közötti integrációnak, együttműködésnek, a hivatásrendi és civil hallgatóink közös munkájának, hiszen hallgatóinknak később, a közszolgálat világában is jellemzően együtt kell majd működniük egymással a feladataik ellátása során, így a közös munka szakmailag és emberileg is mindenkit gazdagít. Hiszek abban, hogy a saját hivatástudat és szocializációs kultúra megléte mellett értékekkel gazdagodunk azzal, ha megismerjük a másik hivatásrend vagy civil kar szellemi erejét, gondolkodását, értékeit és hagyományait. A hallgatók, oktatók, kutatók tisztelik és elismerik egymást, hatnak a másokra, a tanulmányaik, mindennapjaik szerves részévé válik a szakmai együttműködés, aminek a közszolgálat

világában kiemelkedő jelentősége van. Közös munka és együttműködés nélkül ezek a hivatások és életpályák sikertelenségre vannak ítélve.

Fontos az is, hogy a napi ügymenet darálóján, rutinján túl az emelkedettség is jelen legyen az életünkben. A Nemzeti Közszolgálati Egyetemért dolgozni, a Ludovika Campus egyszerre történelmi és nagyon is 21. századi környezetben, megtiszteltetés és felelősség. Rendészeti tisztjelöltjeink itt, a nemzeti honvédtisztképzés bölcsőjében tanulnak. Ahogyan a honvédtisztképzés kérdése szorosan összefügg a nemzeti függetlenség iránti törekvésekkel, úgy az önálló magyar rendőrség gyökerei is a magyar szabadság kivívásáig nyúlnak vissza: 1848 márciusában jött létre a Belügyminisztérium (2021 végén a Ludovika főépületében szobrot állítottunk Szemere Bertalannak, az első magyar belügyminiszternek), azon év decemberében az Országos Rendőri Hivatal, a modern magyar rendőrség előképe, amikor a honvédek már fegyveres harcot vívtak. Rendőr és katona hivatása közös töről fakad: feladatuk a magyar szabadság védelme. A Ludovika ezt a szellemiséget jelképezi, árasztja falaiból, félreérthetetlenül jelezve az éppen e korban az NKE-n dolgozóknak a történelmi kontinuitást, meghatározva jövőbeni feladataik irányát, egyszerre megmutatva az egyén kicsinységét és mégis meglévő erejét a világ megváltoztatására. A mások érdekében, a saját individuumon túlmutató értékek védelmében történő önfeláldozás eszménye a Ludovika 21. században is aktuális, a mai általános korszemlemtől jobbra idegen öröksége, amelyet hozzánk hasonlóan rezervátumokban őriznek, próbálnak életben tartani, és amely a Rendészettudományi Kar irányítúje kell, hogy legyen nemcsak a díszegyenruhás-szónoklatos ünnepi alkalmakkor, hanem a sűrű hétköznapiakban is.

A rendészeti felsőoktatás évfordulóján elsősorban mégis a munkát elvégző emberekre kell gondolnunk, az előttünk jártakra és jelenkori munkatársainkra, azokra a kiváló oktatókra, hallgatókra, segítőikre, akik rendületlen lélekkel tekintettek, tekintenek a rendészeti felsőoktatásra, és töretlen akarattal végeztek, végzik munkájukat. A régiek munkáját megköszönjük, nem felejtjük, mai kollégáimnak pedig kívánok további erőt és lelki békét, a rendészeti felsőoktatás hallgatói számára pedig soha nem csillapodó szakmai kíváncsiságot, igényességet, sikeres, a köz, a magyar nemzet javára befutott életpályát! És természetesen kívánok hasonló sikereket a Belügyi Szemle előtt álló következő hetven esztendőhöz is, a jelenlegi szerkesztőknek és szerzőknek és a majdan utánuk jövőknek egyaránt!

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Holtay A. (2022). Hét évtized, fél évszázad, egy évtized: a rendészettudomány és a rendészeti felsőoktatás hármass jubileuma. *Belügyi Szemle*, 70(11), 2329–2332. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2022.11.35>

